

Suflet în sufletul neamului său

Biblioteca Județeană „Ovid Densusianu” Hunedoara-Deva, cu sprijinul Consiliului Județean Hunedoara, a marcat la începutul lunii mai împlinirea unui secol de la plecarea din această lume a îndrăgitelui poet George Coșbuc. La Sala „Liviu Oros” a Centrului Cultural „Drăgan Muntean” din Deva a fost organizată o manifestare cultural-educativă dedicată acestei comemorări, printr-o prezentare amplă și bine documentată a vieții și operei poetului

Manager,
Ioan Sebastian Bara

George Coșbuc este una dintre cele mai vii și mai înflăcărâte voci ale literii românești, personalitate de frunte a culturii române care a părăsit această lume în urmă cu exact o sută de ani, la 9 mai 1918.

În anul sărbătoririi Centenarului Marii Uniri era imposibil să nu ne amintim de marele patriot care a fost George Coșbuc, de versurile sale care au pătruns în

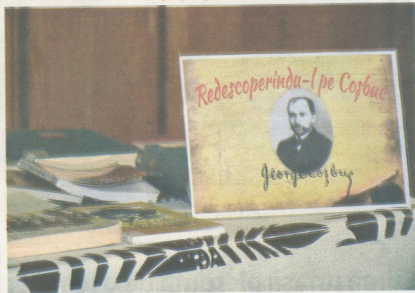
sufletele a zeci de generații, versuri care i-au însoțit pe români din copilărie până în ultima zi a vieții. Poeziile lui George Coșbuc – fie ele de dragoste, fie cele patriotice – au o muzicalitate și o armonie care le fac îndrăgite, accesibile, spunând în cuvinte tot ceea ce fiecare om ar dori să exprime. Întreaga creație poetică a lui George Coșbuc este străbătută de un puternic fior patriotic, de dragoste pentru popor, pentru pământul românesc, pentru istoria noastră. De peste un secol, poeziile lui George Coșbuc fac parte din

comoara noastră culturală, versurile lui le cunoaștem toți, la fel și îndrăgitele cântece compuse pe aceste versuri. Puțini sunt acei români cărora să nu le tresară inima auzind cântece ca „Numai una”, „La oglindă”, la fel cum puțini sunt cei care nu se emoționează citind versurile celui care a fost „suflet în sufletul neamului” său românesc.

George Coșbuc n-a avut fericirea să vadă România întregită, soarta a fost nemiloasă cu el, iar firul vieții i s-a frânt la 9 mai 1918, cu șase luni înainte de făurirea Marii Uniri. Marele istoric Nicolae Iorga a consemnat cum nu se poate mai bine acest adevăr trist: „Cel ce a cântat toate vitejile neamului, de la Gelu al legendei până la dorobanții din 77, moare fără să fi văzut cu ochii sub steag pe aceia cari au onorat din nou sfântul drapel al țării.

Să lăsăm ca asupra frunții lui palide, acum liniștite, să cadă o umbră mângâietoare a depărtatului tricolor nevăzut.”

De aceea, am considerat că avem datoria patriotică de a evoca figura acestui

poet drag inimilor noastre în anul Centenarului Marii Uniri.

Poeziile sale vor trece și de aici înainte din generație în generație ca o veritabilă ștafetă a dragostei de țară, a dragostei pentru istoria noastră, pentru minunatele noastre locuri, pentru sufletul românesc atât de bine zugrăvit de poet.

Iar aici, la Deva, atunci

când trecem prin parcul Cetății, să citim cu emoție aceste versuri ale lui George Coșbuc din poezia „Graiul neamului”, de pe postul statuii lui Decebal și să ne plecăm o clipă frunții în memoria acestui îndrăgitelui poet al românilor:

*„Dar nestrămutați strămoșii
Tot cu arma-n mâini au stat:
Au văzut și munți de oase,*

*Și de sânge râuri roșii,
Dar din țara lor nu-i scoase
Nici potop și nici furtună.”*

Ca de obicei, la finalul prezentării au fost adresate publicului întrebări despre viața și opera lui George Coșbuc, cei care au oferit răspunsuri corecte fiind recompensați cu premii constând în cărți și diplome oferite de Biblioteca Județeană.

